

"קטע אוטוביוגרפיי" קצר / משה שפירר

שמי משה שפירר (שטיילמן, לשעבר). אני יליד הארץ, משורר וחוקר, גאולוג ומרצה. לאחר שגרתי במקומות רבים בארץ, - אני מתגורר עכשו (משנת 1987) בת"א (שהיא עיר-הולדתי). אני עתה כבן 80 שנים, נשוי ואב לשלושה בנים, וסב לשבעה נכדים ונכדות.

בתקופות ילדותי ונעורי חיתי בשכונת בורוכוב (גבעתיים של היום), מקום בו למדתי בב"ס יסודי ובתיכון, והייתי חניך בתנועת "הנוער העובד והלומד". במחצית הראשונה של שנות ה-50, אחרי שרותי בצה"ל, הייתי לחבר בקבוץ "שדה-בוקר", שהיה אז הקבוץ הדרומי ביותר בארץ. לאחר שנשלחתי לקורס "נוקדים", שם השתלמתי בהזנה ובטפול בצאן - התרפזה עבודתי בדיר של הקבוץ, שבו היו כ-500 כבשים ועזים ושם היתה לי גם ההזדמנות להיות (בחודש ינואר 1955) ה"בוס" של דוד בן-גוריון, שהיה, כידוע לכל, מקים המדינה וה"בוס" שלה. (הוא "עבד אצלי" כשעתים ביום, כדי "לחלץ העצמות", כדבריו, מכתובת זכרונותיו. אצין שהוא היה עובד ממושמע וגם מאובטח ע"י כות-צנחנים, ששמרה מסביב למבנה של הדיר)

אח"כ עליתי לירושלים ולמדתי באוניברסיטה העברית, במחלקה לגאולוגיה, בשנים 1956-1960. כאן אולי המקום לציין, כי כדי לקבל מלגת-למודים, כיוצא-קיבוץ חסר-אמצעים, היה עלי לבחור במקצוע פלשהו, ללמוד אותו (מתוך רשימה ביבליוגרפית) בספריה הלאומית, שהיתה אז בבנין "טרה-סנטה", במשך כ-3 חדשים ולגשת ל"ביחנות-הפרס". אני דוקא בחרתי להבחין בספרות, והצלחתי לקבל 160 לירות, הסכום ששלם אז כדמי-למוד שנתיים. וכשפנתה אז אלי המשווררת פרופ' גאה גולדברג ז"ל, שבדקה את הבחינה שלי, ואמרה לי, כי היא תשמח אם אחליט ללמוד בחוג שלה לספרות עברית, - ענית לה, שאני בוחר ללמוד את מקצוע הגאולוגיה, כיון שספרות אוכל ללמוד בבית, בעוד שכדי ללמוד גאולוגיה, שהיא חשוב מאד לפתוח הארץ ולגלוי אוצרות-הטבע המעטים שלה, - יש צורך בעבודה רבה במעבדות שונות, ועבודה זו אינה אפשרית בלמוד-ביתי. אני מקנה, עד עצם היום הזה, שהיא אכן הבינה ללבי ולא נפגעה מסרובי.

אחרי תום לימודי, עבדתי כגאולוג בשרות ההידרולוגי של נציבות-המים במשרד החקלאות, ואח"כ ב"תה"ל (תכנון המים לישראל), שם חקרנו וגלינו בעבודות-שדה את המאגר הגדול של מי-התהום העמוקים בנגב (שתודות להם תראו עתה גני-גרק, חקמות ומטעי דקלים בנגב הדרומי-מזרחי ובערבה - בואכם אילת). אח"כ עבדתי בחפוישי נפט וגז בחב' חני"ה (חפוישי נפט - השקעות), הן בארץ והן בסיני, ועם הפרטתה ופטורי הגאולוגים שלה (בשנת 1990) עבדתי, כשנה ומחצה, במכון הגאופיסי. בהפסקות מעבודתי כגאולוג - עסקתי גם בנושאי הסברה: כתבתי מאמרים ופרסמתי חוברות בהזמנת מרכז ההסברה; הייתי דובר עיריית אשדוד; ושמשתי גם כשליח-הסברה (בשנת 1974) מטעם קרן-היסוד במזרח קנדה; וכן הייתי מנהל מח' ההסברה של המכון לפירון העבודה והיצור.

עד לפני שמונה שנים הייתי במשך שתי קדנציות סגן יו"ר אגדת-הסופרים לנושאי הסברה. בשנות התשעים עסקתי במשך עשר שנים בהוראת מדעים בבתי-ספר תיכוניים באזור המרכז וגם בבית"ס להנדסאים שליד אוניברסיטת ת"א, ובשנים האחרונות הריני עצמאי, ועובד חלקית כגאולוג-יועץ וכמרצה.

מאז שנת 1958 אני כותב ומפרסם שירים (תחלה במוספים לספרות, של כמעט כל העתונים דאז (כמו "דבר", "למרחב", "על המשמר", "הבקר", "הצופה", ועוד), שרובם כבר אינם קזמים עתה, פרט ל"הארץ", "דיעות אחרונות" ו"מעריב", שגם בהם הופיעו שירי. ספר שירי הראשון "גשם מאחר"

פורסם בשנת 1967 בהוצאת "הדר" ת"א (בעריכת המשורר "הפנעני" יונתן רטוש ז"ל), וספרי
העשירי, "אוסף היוגל" (בעריכת פרופ' עזי שביט) יצא-לאור בספרית-פועלים בשנת 2008, והוא
מביא (ב-290 עמ') את מבחר מהשירים שלי, שהודפסו במרוצת יובל השנים 1958-2008, עם
מאמר-הערכה עליהם מאת חוקר הספרות ד"ר נפתלי הרץ טוקר. כמו-כן המליצו עלי בעבר הסופר
משה שמי, הפרופ' הלל ברזל, ואחרים, שאת המלצותיהם אשמח לשלוח אליכם, אם אכן תרצו
לעין בהן.

ברשותך, אוסיף עוד, כי בעוד כחודש (באוקטובר 2015, תשרי תשע"ו) יופיעו שני ספרים
משלי: "**פשו**", בהוצאת "הר נבו" והספר באנגלית, "**Interpretations**" בו יופיעו השירים
העבריים שב"פשר", מתורגמים לאנגלית.